

START

El a făcut Pământul

Mările și oceanele ocupă cam două treimi din suprafața planetei noastre. În natură, apa se găsește din abundență, în toate stările de agregare: în stare lichidă (formă în care acoperă 2/3 din suprafața pământului; sub formă de mări, oceane, râuri, fluvii, ape subterane); în stare solidă (formează calote glaciare); în stare gazoasă (atmosfera conține o cantitate considerabilă de apă, sub formă de vapori de apă, invizibili).

Apa este un component indispensabil vieții. De ce este nevoie de atâta apă, dacă omul este oricum o ființă care trăiește pe uscat?

Un om consumă în medie 3 l apă/zi, iar corpul său are un conținut de 60-70% apă. În organismele vii, apa este conținută în forma: intracelulară (50%), interstițială (15%) și circulantă (5%). Țesutul adipos și oasele conțin 33% apă, mușchii – 77%, plămânii și rinichii – 80%, substanța cenușie – 85%, iar lichidele biologice: plasma – 90%, saliva – 99,5%. Un om adult, cântărind 70 kg, conține apă în proporție de 65-70% din greutatea sa, adică până la 50 kg apă. Ființele vii nu pot supraviețui în absența apei, toleranța la deshidratare depinzând de specia respectivă. Apa este nu numai un constituent al organismelor vii, dar joacă și un rol extrem de important ca cel de regulator termic sau de irigator al țesuturilor vii.

Probabil că știi deja câte ceva despre circuitul apei în natură. Apa de la suprafața mărilor și a oceanelor, dar și a fluviilor, lacurilor, bălților se evaporă din cauza căldurii, adică se transformă în vapori, care se ridică în aer asigurând mai întâi umiditatea din atmosferă și apoi formând norii. Norii trimit apa (sub formă de precipitații – ploaie, zăpadă) înapoi, pe pământ, unde este așteptată „cu

sete”. O parte este absorbită în straturile superioare ale scoarței, unde își au rădăcinile plantele. „Seva”, hrana plantelor, nu este altceva decât „apa de ploaie” în care s-au dizolvat substanțe minerale aflate în sol, care întrețin viața plantelor.

Dar plantele nu consumă toată apa provenită din ploi și zăpezi. În anotimpurile calde, dar cu nopți răcoroase, se depune roua, iar dacă temperatura solului este sub 0° C, se depune bruma. O parte se scurge, formând șuvoaiele, care se varsă în pâraie și râuri, și astfel, apa ajunge din nou în mări. O altă parte este „înghițită” de pământ, ajungând în straturile mai adânci, unde formează „pânze freatice”. Din aceste straturi subterane de apă „se alimentează” izvoarele și fântânile. Ajunsă astfel la suprafață, apa se adună din nou în râuri și pâraie, care se varsă în mări. De pe suprafața lor se ridică vaporii, continuând în felul acesta minunatul „circuit al apei în natură”.

Te-ai gândit ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista suprafețe atât de întinse de apă? Mai întâi, aerul ar fi foarte uscat și înecăcios, practic un fel de nor de praf, pe care l-am trage în plămâni cu fiecare respirație. Apoi, ar exista zone foarte întinse de deșerturi, pe unde nu ar crește nicio plantă, nu ar putea trăi nicio vietate. Pe unde trec pâraie și râuri, totul este verde și roditor, plin de viață.

Dar mâna Creatorului a făcut Pământul ca să fie locuit. De aceea a ales cea mai potrivită combinație, cea mai potrivită proporție între apă și uscat, între căldură și frig, pentru ca omul să aibă un mediu plăcut în care să trăiască.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

Iată părerea mea

- ▶ Traducerea Cornilescu a Bibliei redă **Numeri 12:3** astfel: „Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului”. Într-o traducere mai nouă, mai aproape de originalul ebraic, în loc de „blând” este folosit un cuvânt care înseamnă „smerit, umil”. Așa putem să înțelegem mai ușor ce vrea să spună Biblia când vorbește despre blândețe. Dicționarul dă următoarea definiție: „Smerit” – umil, supus, modest, (bis.) cucernic, evlavios. Iar pentru „umil” – om care are o atitudine modestă, de om simplu, fără pretenții. Pentru „blând” găsim următoarea definiție: (pentru oameni) omenos, pașnic, blajin. Deci un om smerit, sau blând, cum spune traducerea noastră, este un om liniștit, înțelegător, care nu are impresia că este mai bun decât alții, care nu este mândru.
- ▶ Ce spune Isus despre cei smeriți? Care va fi răsplata lor? **Matei 23:12**.

- ▶ Tu ești smerit? Dar blând? Ar mai fi ceva de schimbat?

- ▶ „Dumnezeu are două locuințe: una este în ceruri, iar cealaltă, într-o inimă plină de recunoștință și blândă.” – Izzak Walton, scriitor englez

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Blândețea aduce fericire.”* – Suzanne Jessen, profesoară
- ▶ *„Cel blând pentru Dumnezeu este mai înțelept decât înțelepții și cel smerit cu inima e mai puternic decât cei puternici, căci poartă jugul lui Hristos.”* – Marcu Ascetul
- ▶ *„Blândețea este cel dintâi rod al bunătății.”* – Anonim
- ▶ *„Blândețea vine dintr-un suflet mărinimos și dintr-o cugetare sănătoasă.”* – Ioan Hrisostom
- ▶ *„Prin bunăvoință și blândețe veți câștiga inimile oamenilor, mult mai mult decât prin tot felul de cunoștințe, de lumini și de științe.”* – Dumitru Stăniloae, teolog
- ▶ *„Când un om se vede cu adevărat pe sine însuși, știe că nimeni nu poate spune despre sine ceva atât de rău încât să nu fie adevărat.”* – D. Martyn Lloyd-Jones, teolog
- ▶ *„Umilința nu înseamnă lașitate. Blândețea nu înseamnă slăbiciune. Umilința și blândețea sunt cu adevărat niște puteri spirituale.”* – Swami Sivananda, filosof indian
- ▶ *„Isus S-a smerit când a umblat pe pământ. Deși avea toată puterea, a fost blând pe deplin.”* – Monica Johnson, autoare
- ▶ *„Fii curajos dacă ai dat greș și blând dacă ai bîrăuit.”* – Harvey Penick, jucător de golf

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Care dintre situațiile următoare crezi că ar putea aduce fericire?
 1. Sunt cu câțiva prieteni care glumesc și râd de credincioși. Eu nu râd cu ei, dar nici nu le spun că nu sunt de acord. Pur și simplu tac.
 2. Trei prieteni ai mei stau de vorbă și spun că nimeni nu trebuie să știe că sunt adventiști și că merg la biserică sâmbăta, pentru că le-ar spune „pocăiți” și ar râde de ei. Eu le spun că toată lumea ar trebui să afle de la noi că mergem la biserică sâmbăta, pentru că așa spune Dumnezeu.
- ▶ **Exodul 32** ne vorbește despre idolatria de la Sinai, când Moise se afla chiar pe munte pentru a primi Legea scrisă de Însuși Dumnezeu. Este o situație asemănătoare celor prezentate mai sus. Când poporul i-a propus să facă un vițel din aur, Aron, deși nu era de acord, s-a conformat, ba chiar i-a sfătuit ce să facă. Care crezi că a fost reacția lui Moise când Dumnezeu i-a spus ce se întâmpla în tabără? (**vers. 11-14**)

-
-
- ▶ Și totuși, chiar și cel mai blând om de pe pământ a avut momentele sale de slăbiciune. (Vezi **Num. 20:10-13**.) Dacă viața lui nu ar fi fost pătată de unicul păcat săvârșit atunci când a întârziat să-l dea cinste lui Dumnezeu pentru apa scoasă din stâncă la Cades, Moise ar fi putut intra în țara făgăduită și ar fi fost proslăvit fără să vadă moartea. Însă, din cauza aceluși păcat, el nu a mai putut beneficia de aceste privilegii. Și, în ciuda acestui fapt, el a continuat să rămână un om iubit de Dumnezeu.

- ▶ **Galateni 5:22,23**
„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, face-rea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Matei 5:5**
„Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”
- ▶ **Iov 22:29**
„Vină smerirea, tu te vei ruga pentru ridicarea ta: Dumnezeu ajută pe cel cu ochii plecați.”
- ▶ **Psalzii 37:11**
„Cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace.”
- ▶ **Efeseni 4:2**
„...cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste...”
- ▶ **Filipeni 4:5**
„Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.”
- ▶ **2 Timotei 2:24**
„Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare...”
- ▶ **Tit 3:2**
„...să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii.”
- ▶ **Iacov 3:17**
„Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.”
- ▶ **Matei 11:29**
„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima.”
- ▶ **Iacov 3:13**
„Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii!”
- ▶ **1 Petru 3:15**
„Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă.”

Ce îmi spune acest lucru?

- ▶ Isus este modelul nostru în toate, dar, în legătură cu blândețea, El Însuși a spus: „Luați jugul Meu asupra voastră și _____, căci Eu sunt _____ și smerit cu inima” (Matei 11:29).
- ▶ Poți aminti câteva „lecții de blândețe” pe care li le-a dat Isus ucenicilor?
- ▶ Una a fost pentru „fiii tunetului”. Știi cine erau? Ce l-au propus ei odată? (Luca 9:54)

- ▶ Ce le-a răspuns Isus?

- ▶ Care a fost influența lui Isus asupra lui Ioan? Sub ce nume a ajuns să fie cunoscut?

- ▶ Îți poți aminti și de o „lecție de blândețe” primită de Petru? Dar de Iuda? Discuțați-le în grupă.
- ▶ Ți-a oferit și ție studiul acesta „o lecție de blândețe”?

„Mi-a fost frică”, a spus mai târziu fr. Jessen. „Știam că Dumnezeu mă ajutase să scap, dar nu poți să fii liniștit, când vezi cum se apropie de tine un zid de flăcări, mai ales dacă ești și împregnat cu petrol.”

A încercat să-l elibereze pe omul care era prins sub resturile vagonului. Era înconjurați de un cerc de flăcări, dar, în locul unde se aflau ei, aerul era bun și nu se simțea fierbințeala. (De unde știi? Fr. Jessen a fost tatăl meu.) În clipa aceea s-a rugat: „Doamne, ajută-mă să-l salvez pe omul acesta!” și a mai făcut un efort, smucind încă o dată grămada enormă de fiare răsucite și lemn. De data aceasta, parcă un înger ar fi ridicat împreună cu el, pentru că a reușit să facă loc, atât cât să poată să iasă omul care era prins acolo. Când au pornit, flăcările parcă mergeau odată cu ei, făcându-le loc înainte și închizând cercul în urma lor, astfel că înaintau tot timpul într-un soi de „buzunar” cu aer bun de respirat, deși, practic, erau înconjurați de flăcări uriașe. Când au ieșit din acest „cerc de flăcări”, aerul s-a făcut deodată atât de fierbinte, încât a fost nevoie să fugă cât îi țineau picioarele. Dar hainele nu li se arseseră și nici măcar părul nu era părilit.

Ziarele au consemnat evenimentul și au încercat să-l înalțe în slăvi pe tata pentru fapta sa eroică, dar el a spus: „Toată lauda l se cuvine lui Dumnezeu. Eu nu am făcut altceva decât să-L las pe El să mă ajute să salvez viața acestui om”.

Cum se întâmplă?

- ▶ În urmă cu mai bine de treizeci de ani, fr. A. F. Jessen era președintele Uniunii India de Nord-Vest. Venise din Australia să facă lucrare de colportaj în Asia. Era un om credincios, care știa că Dumnezeu îi va da puterea și înțelepciunea de care avea nevoie pentru a face față lucrării care îi fusese încredințată. Nu era mândru, dar era curajos. Știa că Domnul este totdeauna alături de el și, atâta vreme cât îl știa pe Domnul alături, nu se temea de nimic.

Odată era la Karachi, Pakistan, să vadă un spital pe care Biserica dorea să-l cumpere. Călătorea cu un expres în care se aflau vreo patru sute de pasageri. În timp ce ei moțâiau, trenul se îndrepta în viteză spre... un dezastru! Un mărfar cu cisterne de petrol deraiase și ajunsese de-a curmezișul liniei pe care venea expresul. Când a trecut de o curbă, mecanicul de locomotivă a văzut primejdia, însă era prea târziu. Expresul a intrat în plin în mărfar. În câteva secunde, țițeiul scurs din cisternele avariate a luat foc. Mai bine de o sută de persoane au fost prinse în marea de flăcări, în primele cinci minute după ciocnire.

Fratele Jessen era în al treilea vagon de la locomotivă, prins sub încălceala de fiare. Dar, ca prin minune, nu era rănit. „Doamne, îți mulțumesc!” a spus el, în vreme ce ieșea de sub bucăți de lemn și bare de fier răsucite. Era „muiat” până la brâu în petrol și flăcările, înalte de peste zece metri, se apropiiau. A luat-o la fugă, dar s-a oprit imediat pentru că, de undeva, a auzit o voce: „Ajutor!! Nu mă lăsați vă rog!” Era unul dintre vecinii săi de compartiment, locotent în Aviația Militară Pakistaneză.